

A Fővárosi Ítéltábla a ügyvéd (fél címe 3) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe.) I. rendű és I.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe.) II. rendű felpereseknek - az **L.N.... és L.....** Ügyvédi Iroda (cím., ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe.) alperes ellen, szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. június 13. napján meghozott 24.G.42.192/2015/27. számú ítélete ellen a felperes 28. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

r é s z í t é l e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti;

fellebbezett részében hatályon kívül helyezi és ekörben az elsőfokú bíróságot új eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítja;

a részítélet hatályon kívül helyezéssel érintett részében a felperes másodfokú perköltségét 73.400 (hetvenháromezer-négyszáz), míg az alperes másodfokú perköltségét 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forintban állapítja meg;

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét elutasította, és a felpereseket az alperes részére ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolásában rögzítette, hogy a felperes eredeti kereseti kérelmében a kölcsönszerződés VII.2. pontja, az árfolyamkockázatot fogyasztóra telepítő szerződéses rendelkezés tisztességtelensége, részleges érvénytelensége tárgyában terjesztette elő kérelmét, majd az alperes érdemi ellenkérelmének előterjesztését követően azt módosítva a perbeli kölcsönszerződés I.4. pontjának, a jelzálogszerződés 7. és 8. pontjának majd kizárólag a 8. pontjának idézett szövegrészei részleges érvénytelenségének megállapítását kérte. Az elsőfokú bíróság az alperesi érdemi ellenkérelmet a 2016. március 21-én tartott tárgyaláson ismertette, az a Pp. 146/A. § (1) bekezdése alapján ezen a napon előadottnak tekintendő, 30 napon belül 2016. április 20-ig változtathatta volna meg a felperes keresetét az alperesi beleegyezés nélkül. A felperes ezzel szemben keresetváltoztatását 2017. április 21-én adta postára, így az elkésett és azt a Pp. 146/A. § (6) bekezdésének értelmében a bíróság végzésével elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett, kérve annak részbeni megváltoztatásával a kölcsönszerződés részleges érvénytelenségét (I.4. pont idézett szövegrésze) megállapítani és az alperest költségeiben marasztalni. Álláspontja szerint a hivatkozott kikötés a bizonyítási terhet a fogyasztó

hátrányára megváltoztatja. A szerződéses kikötésen alapuló közjegyzői okirat közokirat jellege folytán a bank fogyasztói szerződésen alapuló fogyasztóval szembeni igény érvényesítése esetén, a polgári perrendtartás bizonyítási kötelezettségre és teherre vonatkozó [Pp. 3. §-ának (3) bekezdése és a 164. § (1) bekezdésében foglalt] általános szabályai nem érvényesülnek. A Pp. 195. §-ának (1) bekezdése alapján, a közokirat teljesen bizonyítja az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, azaz az adós tartozásának a tényét és a tartozás mértékét. Azzal szemben a fogyasztó adós kényszerül a (6) bekezdés szerinti ellenbizonyításra, annak bizonyítására, hogy a közokiratba foglalt adat, tény, azaz a bankkal szembeni tartozásának a ténye vagy összege nem felel meg a valóságnak.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes költségeiben történő marasztalását indítványozta.

A fellebbezése annyiban alapos, hogy a felperes keresetének fellebbezéssel érintett részében a per jelenlegi állásában érdemi döntés nem hozható.

Az ítéletábra elsődlegesen kiemeli, hogy a felperes kizárólag a kölcsönszerződés I.4. pontja tisztességtelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelme elutasítását sérelmezte, az ítélet egyéb megállapításait a fellebbezés nem érintette.

Az elsőfokú bíróság a kölcsönszerződés I.4. pontjával kapcsolatban érdemben nem foglalt állást, hivatkozása szerint a felperes a keresetváltoztatást elkésve terjesztette elő. A periratokból megállapítható volt, hogy az alperes érdemi ellenkérelme 2016. március 17-én érkezett meg az elsőfokú bírósághoz. Ezt követően március 21-én a bíróság tárgyalást tartott, amely tárgyaláson a felperes nem vett részt. Az elsőfokú bíróság ezt követően az érdemi ellenkérelmet megküldte a felperes részére, aki azt 2016. április 6-án vette át. Ehhez képest 2016. április 21-én adta postára a bírósághoz április 26-án érkezett kereset módosítását.

A Pp. 146/A. § (1) bekezdése alapján kötelező jogi képviselő esetében az általános szabályoktól (146. §) eltérően a felperes a keresetét - a (2)-(4) bekezdésben foglalt kivétellel - az alperes érdemi ellenkérelme előadását követő 30 napon belül változtathatja meg.

Főszabály szerint a felperes keresetét az elsőfokú tárgyalás berekesztéséig a Pp. 146. § (1) bekezdése rendelkezése szerint megváltoztathatja, míg kötelező jogi képviselő esetén - mely jelen perben a Pp. 73/A. §-a alapján fennáll - az általános szabálytól eltérően csak az alperesi érdemi ellenkérelem előadását követő 30 napon belül van helye a kereset módosításának. Az adott esetben annak van kiemelt jelentősége, hogy mi minősül az alperes érdemi ellenkérelme előadásának, hiszen a keresetváltoztatásra nyitvaálló határidőt ettől az időponttól kell számítani. Az ítéletábra megítélése szerint önmagában az, hogy az eljáró bíró ismerteti az ügy iratait egy olyan tárgyaláson, amelyen sem a felperesi, sem az alperesi jogi képviselő nincs jelen, nem tekinthető az alperes érdemi ellenkérelme előadásának. A keresetváltoztatásra nyitvaálló határidő akkor kezdődött meg, amikor szabályszerűen kézbesítették a felperesi képviselő részére az alperes érdemi ellenkérelmét, ehhez képest pedig az 30 napon belül megérkezett, így nem volt a keresetváltoztatás Pp. 146/A. § (6) bekezdése alapján történő elutasításának helye.

Az elsőfokú bíróság az elfoglalt helytelen jogi álláspontja folytán érdemben nem döntött a felperesnek a kölcsönszerződés I.4. pontja tisztességtelenségével kapcsolatban előterjesztett keresetéről, ezért az ítéletábra - az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel nem érintett részét nem érintve - ebben a részben azt a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

Az ítéletábra a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült perköltséget csupán megállapította, azzal, hogy arról az elsőfokú bíróságnak kell határoznia. Az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése és (5)-(6) bekezdéseiben foglaltak alapján állapította meg.

Budapest, 2019. november 21.

. Senyei György s.k.
a tanács elnöke

. Bicskei Ildikó s.k.
előadó bíró

dr. Ócsai Beatrix s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: